

88.Hizmetin Önemi ve Dava Adamı

Her şeyin iki dili vardır: Hâl dili ve Kal (söz) dili

Bir meselenin gerektiği şekilde anlaşılması ve benimsenmesi her iki dilin geniş zaman içerisinde biri diğerine tercümanlık yaparak yardımcı olmalarına, birbirlerinin ayıplarını örtmelerine ve birbirlerinin eksiklerini tamamlamalarına bağlıdır. Bu durumda hizmet ehline düşen dili ile okuduğu, anlattığı veya milleti davet ettiği şeyleri kendisi hareket ve davranışlarıyla tablolar halinde göstermektir. Sözleriyle anlattığı şeyleri yaşamıyor haliyle onları göstermiyorsa çok bir manası yok demektir bu samimiyezsizlik olur karşımızdaki insanın bize olan güvenini zedeler. Zira kulak duymak istediği gibi göz de görmek ister. İşin takdir ve tebrik edilecek yönü de zaten burasıdır.

Üç asırdan beri çalışma alışkanlığı alındı.

Onun yerine tembellik, miskinlik beceriksizlik ve ümitsizliği verildi. Çalışmanın ve gayretin olmadığı bir yerde ayakta kalmaktan ve uzun ömürlü olmaktan da söz edilemez. Çünkü; beka çalışma olursa hak edilir. Öyle ise bizler çok ciddi bir çalışma içerisine girmeliyiz ki, huzur ve hâkimiyet yüklü bir bekayı hak etmiş olalım. Meselâ:

a-Yeni kimselerle tanışmalıyız. Onlara davamızı, hizmetimizi, mesleğimizi, birinci işimizi ve yaşama gayemizi güzelce anlatmalıyız veya onları anlatanlarla görüştirmeliyiz.

b-Kendimiz fedakâr ve hamleci ruha sahip olmalıyız. Yani kendi imkanlarımızla eğitime yönelik yatırımlar yapmalıyız. Önce kendi imkanlarımızı seferber etmeliyiz.

c-Ve en can alıcı olanı da; nesli hizmet yolunda meşru keyif ve lezzetlerini terk edecek kadar fedakâr, kimseye yer kalmaması için cehennemi dolduracak mahiyette vücudunun büyütülmesini isteyecek kadar diğerkâm olmalıyız.

Şu kadar var ki, neticeye yol ve usulü ile gidilir. Bir neticeyi elde etmek isteyen, yoluna erkanına

riayet etmeli. Bu ise; gayretin ciddi, zihinlerin aynı gaye etrafında toplanması ve kalplerin tek parça olması ile mümkündür. Esasen çırpınma; acizliğini tasdik, kulluğunu itiraf, Kudreti Sonsuz olanı ilan, O'na ait her şeyi âli tutma, yolunda sebat etme ve engin rahmetini umma ve beklemedir

Hizmet etmede lezzet ve izzet vardır.

Çalışmada ve hizmet vermede izzet, şeref, lezzet, ümit ve neşe vardır. Atalet, tembellik ve miskinlikte zillet, gam, yeis ve sıkıntı vardır. Bunun sebebi ise hizmetin yani manevî cihadın mükafatının cennet olmasıdır. Evet Cenabı Hak dini için çalışan ve hizmet eden kimselere daha dünyada iken hizmetleri ve faaliyetleri içinde cennetteki saadeti andıracak manevî bir lezzet derc etmiştir. Ve o kimselere daha dünyada iken bu lezzeti tattırıyor ve ayrıca onları aziz kılıyor ve itibarlarını yükseltiyor. Bu mesele Allah katında böyle olduğu gibi insanların nazarında da böyledir. Efendimiz Hadiste; «insanların en hayırlısı insanlara en faydalı olandır.» buyurmuştur. Bunun içindir ki, insan hizmet ve çalışması nispetinde ve verim verdiği ölçüde lezzet alır ve huzurlu olur ve cennet huzuruna benzer bir huzurla ömrünü geçirir.

*Şehitlerin canlarını hak yolda seve seve vermeleri bunun en çarpıcı örneğidir.

*Zenginlerin İslam'ın yayılması için servetlerini vermeleri bunun parlak bir âlâmetidir.

*Fukaranın hizmete bedenleri çalışmaları ile katkıda bulunmaları bunun açık bir işaretidir.

*Mücahitlerin kıta kıta dolaşmaları bundan ötürüdür.

Ecdadımız ve bizler bunun için vakıflar kuruyor ve başkalarına hizmet götürüyoruz. Çünkü: Hak yolda halka hizmet götürmenin Hakk'a hizmet demek olduğunu biliyoruz.

Hizmet edenlerin huzurları bir de şu sıklardan kaynaklanmaktadır:

Çalışmaları Allah'ın rahmetini celbediyor ve yüce rahmet de onları kaplıyor.

Gayretleri günahlarına kefaret oluyor ve sonsuz mağfiret onları bağışlıyor.

Melekler onları alkışlıyor.

Fayda gören insanlar onlara hayır dualarında bulunuyor.

Atalet (tembellik) gelince; atalet veya sadece şahsı için yaşamakta cehennem elemi vardır. Yeis (ümitsizlik) ve ızdırıp vardır. Bunun içindir ki, hizmet etmeyenler her zaman huzursuzdurlar ve herkesle geçimsizdirler. Dünyayı elde etseler yine doymazlar. Çünkü tembel oluşları veya şahsî menfaatlerinden başka bir şey düşünmemeleri onların ruhlarında cehennem elemi doğurmuştur.

Çok karlı bir kazanç yolu

Bizim davamız ve meşgul olduğumuz saha iman ve Kur'an hakikatlerini herkese duyurmak olduğundan umumîdir, herkesle alâkalıdır ve o nispette de değerli ve kıymetlidir. Öyle ise siyasi-gayri siyasî herhangi bir İslami hizip ve İslami bir grupla münakaşalara kalkışıp elimizdeki elmasları kömür seviyesine düşürmeyelim. Bu hizmet gerçekten çok kârlı bir ticaret ve bir kazanç yoludur, İslâm'ın yeniden ihyası ile alâkalı olan hizmetimiz, teşânüde (yardımlaşma) dayalı olması hasebiyle uhrevî amellerde iştirak esaslarına göre hem bu düsturun hem de ilâhî rahmetin gereği olarak herkesin kazandığı miktar, her bir kardeşinin amel defterine aynen geçer. Bu itibarla bu hizmette kazanç pek fazladır. Herkes binlerce hisse alır. Yeter ki hizmete sıdk ve ihlas ile girmiş ve koşmuş olsun. Bununla birlikte herkes sadâkatına, takvasına, gayretine, büyük günahları terk etmesine ve ibadetteki ciddiyetine göre hisse alır.

İslâm'a Hizmet Dava Adamı Olmayı Gerektirir

İman ve Kur'an hizmeti, fedakâr insanlar ister. Bu hususta duyguyu düşünceyi döve döve iletme ve eritmek lâzımdır. İnsan incelik erimelidir ki, hizmet düşüncesine herhangi bir tortu

karışmasın. Karışınca ne olur? Dünya ağırlıklı bir din ihtiyar etmiş olur zannediyorum. Bu mesele çoğumuzun gözünden kaçıyor. Meselâ baba ister ki, oğlu dine hizmet etsin... Ama bir işi olsun, hatta evi barkı da olsun... Ancak, dinini de terk etmesin ister. Bu çok masum gözükebilir. Halbuki Kur'an-ı Kerîm diyor ki: "Hayır, hayır siz dünyayı arzuluyor, ahireti geriye bırakıyorsunuz." Yani dünyanız ağır basıyor. Ahirete gelince, onu ikinci plâna atıyorsunuz diyor.

Öyleyse her şeyden önce, bu mevzuda yapılacak tek şey nefsimizde ve neslimizde iman ve Kur'an hizmeti işlene işlene bir ruh haline getirilmesidir. Evet, öyleki, hepimiz ve herkes iman ve Kur'an hizmetinin delisi haline gelmelidir. O kadar deli ki; onlar bize, evlenmeyeceğiz desinler, biz de onlara evlenmelisiniz, Peygamber (sav) evlenmiştir, diyerek itidal tavsiye etmeliyiz. Onlar memuriyete girmeyeceğiz desinler. Biz de "Hayır girmelisin, hizmet için, Kur'an için girmelisin" demeliyiz. "Tüccar olmayacağım, ticaret yapmayacağım" desinler. Bizler de, "Hayır, İslâm'a hizmet için yapmalısın" demeliyiz...

Aksine, din ve ukba düşüncesi böyle olmaz ve bu seviyede yakalanamazsa dünya ağır basacak ve ahiret de ikinci plânda kalacaktır. Dava adamı dünyayı aşmış adamdır. Aşamayanlar dava adamı olamazlar. Dindar olurlar, inanç ve akidelerinde tam olurlar ama, dava adamı olamazlar. Dava adamı İslâm'a ve Kur'an'a hizmetten bir an dur olsa, kendini büyük günah işlemiş sayar. Onlara göre bu günahın tövbesi de "Estağfurullah" değildir. Bu günahın tövbesi günahın ağırlığının vicdanda duyulması ve tekrar hizmete dönülerek, ölesiye hizmet edilmesidir.

Onun İçin Çok Şey Fark Edecek

Şair ve bilim adamı Lauren Iseley, bir gün sahilde yürüyüş yapıyormuş. Uzakta dans eder gibi hareketler yapan bir adam dikkatini çekmiş. Merak edip hızlı hızlı ona doğru yürümüş. Yaklaşınca bir gencin yerden birşey alıp denize attığını, sonra birkaç adım atıp aynı hareketi sürekli tekrarladığını görmüş. Biraz daha yaklaşıp genci selamlamış ve aralarında şu konuşma

geçmiş. Ne yapıyorsun böyle? Okyanusa deniz yıldızı atıyorum. Deniz yıldızı mı?

Evet... Güneş yükseldi ve sular çekiliyor. Eğer onları suya atmazsam az sonra ölecekler. Ama görüyorsun ki, kilometrelerce sahil var ve baştan aşağı denizyıldızı ile dolu. Ne fark edecek? Genç adam eğilerek yerden bir deniz yıldızı daha almış, denize fırlatırken “Bakın” demiş “Onun için fark etti!” Lauren Iseley, geri döndüğünde gördüklerini bir türlü zihninden atamamış. Anlamış ki bu genç sadece bir gözlemci olmayı, olup biteni izlemeyi değil, “ân’ı” yakalamayı. Aktif olarak bir fayda sağlamayı seçmiş. Yepyeni bir bilinçle uyanmış sabahleyin. Sahile inmiş, genci bulmuş ve saatlerce onunla okyanusa deniz yıldızı atmış. Gerçek güç ve mutluluk, kalbin eylemi ile ortaya çıkar. Kalpler kanatlınsın! “Ân” yakalansın! Hayatın gerçek değerini bilenler, haydi koşun sahile! Bizim de etrafımızda yüzlerce insan var ama biz bir tanesini kurutabilirsek onun için çok şey değişecek.

Hizmet Etmek Kıyamete Kadar Meyve Veren Ameller Demektir

Bir hadis-i şeriflerinde peygamberimiz şöyle buyuruyorlar: “Her ölenin, amel defteri kapanır. Ancak uyanık bir gözle, hüşyâr bir kalple İslâm’a te hacüm eden düşmanlara karşı İslâm’ın bekçisi olanlar müstesnadır.” Tahkiki iman kalplere yerleşmesi vazifesini yüklenip uyanık bir akıl ve hüşyâr bir kalple bu vazifeyi eda edenler, insanların şiddetle muhtaç oldukları iman ve İslâm’ın bekçiliğini yapanlar müstesnadır. Onların amelleri çekirdekler gibi, mevsimi gelince nemalanır, meyveye durur. Kendileri ölür giderler ama amelleri bitmez. Cihatları neticesinde geride bıraktıkları iman anlayış ve şuuru ile hayırlı amellerini devam ettirirler.

Ahirette hiç ummadığımız bir zamanda meyve vermiş şekilleriyle karşımıza çıkacak ameller vardır. Kabir azabının veya Cehennem ateşlerinin te hacümü anında birdenbire “Durun! Küfr-ü mutlağın kalplere girmemesi için tedbirler arayan, küfrün hücum yollarını kollayan; bir nöbetçi gibi göz yummadan bekleyen bu mücahide azap vermeyin!” diyen, tecessüm

etmiş amelleriniz olacaktır. İman şuurunuz ve anlayışınız ile bu mevzudaki gayretleriniz, böyle meyveler verecek, sizi Cehennem’in ateşlerinden ve kabir azabından koruyacaktır. Hizmet edip insanlığa Hakkı hakikati anlatmak insanların imanını kazanmasına ve imanını kuvvetlendirmesine vesile olmak ve onların sizin sayenizde öğrenmiş oldukları her ilim her bir güzellik daha sonra onların hepsini ya da birkaçını yaptıklarında onların almış olduğu sevabın aynısı sizin de hesabınıza yazılacak hatta siz ölmüş olsanız onların bu işi devam ettirmeleri ile devam eden o sevap halkası devam ettiği için yine de sizin amel defterinize eklenecek ve bu iş böylelikle kıyamete kadar devam edecek siz ölüsünüz ama sürekli amel defterinize sevaplar yazılıyor bunlar bitmeyen sevap ve hayır meyveleri iste.